

prospěch věřitele ustanovení o zabavení, zastavení nebo postupu platů při pohledávkách výživného; ale tím nezměnil dosavadní právo, že při exekuci pro kapitál stejně naloženo býti má s jeho příslušenstvím.

Bylo proto v těchto směrech dovolacímu rekursu částečně vyhověno a odst. I. a II. rekursního usnesení, jež v příčině exekuce nezl. dítěti pro 250 Kč povolené zůstává nedotčeným, byl změněn způsobem vředu uvedeným, ježto pro dělení nákladů společného exekučního návrhu a společného dovolacího rekursu není žádného důvodu právě tak jako pro dělení nákladů procesních žalobcům společně přisouzených.

Pokud dovolací rekurs vytýká, že rekursní soud náklady návrhu prvním soudem vyměřené snížil, ačkoli dlužník do výše jejich si nestěžoval, byl odmítnut, ježto jest podle § 528, odst. 1 c. f. s. § 78 ex. ř. nepřipustný. R. z. s. —1.

Před uzávěrkou listu dochází nás smutná zvěst, že dne 10. t. m. zemřel pan František Šimek, notář v Brandýse n. L. — Spolek náš želí odchodu jednoho z nejstarších svých členů, který ještě za Rakouska zúčastnil se činně spolkového našeho ruchu a podporoval nás v boji o naše práva stavovská. Budiz čest jeho památce!

ZE DNE.

Daň z převodu z pracovních výkonů notářských. Daň z převodu pracovních výkonů, tato dle slov tehdejšího referenta v národním shromáždění a nynějšího správce ministerstva financí*) »největší a nejsložitější daň, jaká kdy byla a snad bude uložena obyvatelstvu republiky«, daň, která »před zásadami daňové spravedlnosti nemůže obstát«, má býti dle návrhu vládního zvýšena z 1% na 2%.

Zvýšení to nastati má již 1. lednem 1921, dříve tedy než znám bude finanční efekt této nové daně přechodné, teprve od 1. ledna 1920 zavedené, a bez ohledu na to, že zvýšení to v zá-pěti bude míti pro spotřebitelstvo nové zvýšení cen.

Svého času («České právo» 1920, čís. 10) poukázali jsme k tomu, jak těžce a proti všem zásadám spravedlnosti a stejno-měrného rozdělení, tíží daň tato stav notářský, kdežto každý podnikatel může ono procento tržby, jež odvede státu jako daň z převodu, přesunouti na svého kupce a konečně na spotře-bitele, je to notářům, jediným snad z tisíců a tisíců podnikatelů, znemožněno. Nemůže notář, jako platitel daně, »daň tuto osobě, mající nárok na výkon jeho, daní podléhající, zvláště zúčto-vatí«, ježto § 12. zákona mu to zapovídá.

Není také oprávněn zapravenou daň do odměny za výkon si z počítati; vždyť smí čítati si toliko poplatky tarifem stanovené, a čítaje poplatek vyšší než tarifní dopustil by se přestupku disciplinárního.

Dle nynějších předpisů zákonných nucen je notář, na rozdíl od všech ostatních podnikatelů, daň z výkonu hraditi z vlastního, nemaje možnosti přesu-nu.

Platí tedy z téhož zdroje příjmu: z výtěžku své práce duševní — proti správné zásadě »non bis in idem« — dvakráte daň, jednou jako daň z příjmu, po druhé jako daň z výkonu. Tot — rádi přiznáváme že nezamyšlený — důsledek obvyklého dnes bohužel postupu, že při překotném zdělávání nových zá-konů, nepřihlíží se ku různé struktuře jednotlivých povolání a nedává se jim příležitosti pronést se o obmyšlených akcích zákonodárných. Notářská komora i spolek československých notářů již při zavězení nového zákona, pozdvihly na přísluš-ných místech svého hlasu, žádajíce o reméduru této patrně a neodůvodněné křivdy. Žalosti jejich, aby aspoň ony výkony notářů, pokud jsou výronem veřejnoprávné činnosti notářovy, státem na něj (§ 1. ř. not.) jako orgán osvědčovací vnesené daní z pracovních výkonů nepodlehaly, nebylo správou finanční vyhověno.

Také druhému plně spravedlivému petitu po umožnění pře-sunu dávky dostalo se vyřízení toliko vyhýbavého.

Navrženým zvýšením daně na 2% stává se rozřešení pal-čivé otázky buď osvobozením čistě osvědčovacíh úkonů no-tářských od daně z výkonů, aneb aspoň zjižnou § 12. z. v tom směru, že notáři, pokud za úkony své žádají smí toliko po-platky tarifem upravené, mohou »daň z výkonu osobě mající nárok na výkon daní podléhající zvláště súčtovatí«. Nepochy-

*) Dr. Engliš: Daň z převodu statků a z pracovních výkonů, Brno 1919, str. 3 a 9.

bujeme, že podniknuto bude vše, aby rozhodující kruhy na vi-tální tuto otázku stavovskou za účelem spravedlivé nápravy byly opětně upozorněny. G. K.

Novější rozhodnutí nejvyššího soudu v záležitostech práva manželského. (Vrchní zemský soud v Brně.)

1. O vojínu, který v době, kdy zmizel, byl jako voják při-dělen k obsluze v důstojnickém kasinu v zázemí, nelze říci, že se zúčastnil války a neplatí pro něj ustanovení § 1. zákona ze dne 31. 3. 1918, čís. 28 ř. z.; kdyby zákon tento měl se vztaho-vatí na veškeré příslušníky branné moci vůbec, nebylo by za-potřebí, aby ještě zvláště vytýkal, že příslušník branné moci musí býti »účastníkem v přítomné válce«. (Rozhodnutí nejvyš-šího soudu ze 16./12. 1919, č. j. R II 165/19.)

2. Svobodli-li jeden manžel k návrhu druhého manžela k do-brovolnému rozvodu a dohodli-li se oba o uspořádání svých majetkových poměrů, nemá žádný z nich bez svolení druhého práva od smlouvy uzavřené odstoupiti proto pouze, že si to do-datečně jinak rozmyslil i když snad ještě dobrovolný rozvod soudem nebyl povolen. (Roz. nej. soudu z 11./5. 1920 R II 82/20.)

3. Obhájce svazku manželského není povinen podati do-volání; podle § 18. dvor. deketu ze dne 23./8. 1819, čís. 1595 sb. z. jest na něm o d v o l a t i se z rozsudku soudu procesního, jímž bylo uznáno na rozluku manželství. Podati dovolání při rozluce mu zákon neukládá, jak to nejvyšší soud ve svém plenárním rozhodnutí ze dne 7. června 1920, č. Pres.: 534/20 vy-slovil. (Rozh. nej. soudu z 15./6. 1920 č. j. Rv II 99/20—1.)

4. Povinnost manželova poskytnouti manželce nutnou vý-živu nekotví toliko v právu soukromém, nýbrž jest povahy veřejnoprávní a jest tedy vyloučeno, aby muž odvoláváje se na nějaký s manželkou ohledně výživného snad neobezřetně dojednaný smír, této pak odpiral i nutné výživy a tuto svou povinnost manželku živiti snažil se přesunouti na veřejnou dobročinnost, nebo domovskou obec. Takové smlouvy o vý-živném jsou změnitelný, když úplná změna poměrů, které se strany ani nadíti nemohly, toho vyžaduje, třebaš, že podle vůle stran mělo býti zvýšení snad vyloučeno. (Roz. nej. soudu 22./6. 1920, Rv II 82/20.)

5. Dobrovolný rozvod není předpokladem rozluky man-želské dle § 15. zákona rozlukového. Toto ustanovení má na mysli rozvody vůbec pro nepřekonatelný odpor, § 17. zmíně-ného zákona neší pak ještě zvláště otázku rozluky při rozvo-dech vyslovených dle § 107. a 109. všeob. zák. obč. Za roz-luku dle § 15. může žádati každý manžel, tedy i manžel, z jehož viny bylo manželství rozvedeno. Výrok o vině zůstává i nadále v platnosti. (Rozh. nejvyššího soudu ze 7./7. 1920, č. j. R II 155/20.)

Nový ministr spravedlnosti. Deputace notářské komory a Spolku našeho vyžádala si slyšení u nového ministra spravedlnosti pana Dra Augusta Popelky, aby uvítala jej v nej-vyšším úřadě správy justiční, i byla přijata s neobyčejnou blahosklonností a srdečností.

Příležitostí té bylo použito, aby předneseny byly novému ministru spravedlnosti opětně veškeré naše tužby, zejména pokud se týká zřizování affidavitů, superlegalisace, našich pe-četí, nesprávného přisuzování soudů ve věcech soudního ko-misařství a nového notářského řádu. Pan ministr projevil ve-liké porozumění pro veškeré naše požadavky a přislíbil ve všech těchto směrech co nejrychlejšího a příznivého vyřízení.

Promlčení palmárních pohledávek. Dle nařízení vlády ze dne 24. února 1920 č. 111 sb. z. a nař. mají dnem 1. dubna 1921 nastati účinky promlčení pohledávek uvedených v §§ 1480. a 1486. obč. zák., upravených dle třetí díle novely. — Poně-vadž zejména notáři byli přetíženi pracemi minulého roku akcí soupisovou a letošního roku akcí upisování válečných půjček a přiznáním k dávce z majetku, takže nemohli pomysletí na vlastní svou věc a vymáhati včas své pohledávky palmární, požádala notářská komora Pražská komoru advokátní o sou-činnost ve příčině podání pamětního spisu ministerstvu spravedlnosti, aby účinky zákona o promlčení byly odsunuty ještě o 1 rok do 1. dubna 1922. Výsledek této akce sdělíme svého času.

Poplatky za soudní legalisace. Ministerstvo financí nereagovalo dosud na návrh, podaný naším spolkem ve příčině zave-zení poplatků soudních za legalisace a vidimace. Mimíne proto podati další návrh, statisticky odůvodněný, bychom prokazali výhodnost zvýšení poplatků soudních pro stát. Vyzýváme proto všechny pp. kolegy z Čech, Moravy a Slezska, aby za-slali laskavě neprodleně na naši redakci zprávu, kolik soud-ních legalisací bylo v roce 1919 u soudu jejich sídla.